

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/22/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010275
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3117010275.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. januára 2018 v Trenčíne samosudcom JUDr. Michalom Antalom takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný L. C., nar. XX.XX.XXXX v K., okres K., trvale bytom v Q. č. XXX, okres K., t. č. na slobode

r o z h o d o l :

je v i n n ý , ž e

dňa 17. decembra 2016 v čase o 06.23 hodine pod vplyvom alkoholu v množstve 1,73 g/kg alkoholu v krvi riadil osobné motorové vozidlo zn. VW Bora EČ:TN-XXX AZ smerom od mesta Trenčín po ceste 111/1880 v obci Soblahov, kde pri dome č. 515 nezvládol vedenie vozidla, vyšiel vľavo mimo vozovku, kde prednou časťou vozidla narazil do kovového zábradlia oddeľujúceho miestny potok od krajnice vozovky, po prerazení ktorého s vozidlom skončil na ľavom boku v miestnom potoku, kde zostal stáť, pričom pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona už bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/66/2013 zo dňa 15. augusta 2013, právoplatný dňa 15. augusta 2013,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

trestný čin prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 289 odsek 1 Tr. zákona za použitia § 56 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona na peňažný trest vo výmere -800,- (osemsto) Eur.

Podľa § 57 odsek 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd obžalovanému u s t a n o v u j e náhradný trest odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 61 odsek, odsek 2, odsek 3 Tr. zákona za použitia § 39 odsek 4 Tr. zákona per analogiam súd obvinenému u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 45 (štyridsaťpäť) mesiacov.

o d ō v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný L. C. bol súdom na hlavnom pojednávaní komplexne poučený o všetkých svojich právach podľa § 34, § 121 a § 257 Trestného poriadku s tým, že ku skutku môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písm. a) až c) Trestného poriadku. Obžalovaný po tomto zákonom poučení urobil k žalovanému skutku na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 22. Februára 2017 č. k. 2Pv/44/17/3309-11 vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je z jeho spáchania vinný.

Nakoľko obžalovaný uznal vinu zo spáchania žalovaného skutku, súd postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky v zmysle tohto ustanovenia obžalovaný odpovedal „áno“. V zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku súd následne vzhľadom k vyhláseniam obžalovaného a jeho odpovediam na položené otázky zisťoval stanovisko prítomných procesných strán.

Intervenujúci prokurátor navrhol na hlavnom pojednávaní prijať vyhlásenie obžalovaného.

Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania žalovaného skutku uznesením podľa § 257 odsek 7, odsek 8 Trestného poriadku prijal s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná iba vo vzťahu k výrokom o trestnoprávných sankciách, keď takýto procesný postup bol možný aj s poukazom na to, že v prípravnom konaní zabezpečené a vykonané dôkazy a všetky relevantné listinné dôkazy, o ktorých vierohodnosti neboli žiadne pochybnosti, preukazovali, že sa žalovaný skutok stal, a že sa ho dopustil v celom rozsahu práve obžalovaný L. C., ktorý jeho spáchanie priznal a priznával už od prípravného konania.

Obžalovaný z hľadiska veku evidentne spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti v zmysle § 22 odsek 1 Trestného zákona a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jeho nepríčetnosť v zmysle § 23 Trestného zákona, či zníženie príčetnosti, čo by malo vplyv na trestnú zodpovednosť. Obžalovaný konal preukázateľne bez akýchkoľvek pochybností formou vedomej nedbanlivosti podľa § 16 písmeno a) Trestného zákona, t. j. vedel, že môže spôsobom uvedeným v Trestnom zákone ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez relevantných dôvodov sa spoliehal, že takéto porušenie resp. i ohrozenie nespôsobí. Naplnená bola aj objektívna stránka trestného činu, t. j. konanie, ktoré jednoznačne vyplýva zo žalovaného skutku, ako aj objekt skutkovej podstaty trestného činu, keď objektom prečinu je ochrana života, zdravia či majetku iného človeka.

Obžalovaný L. C. už bol raz súdne trestaný za zhodný trestný čin trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. augusta 2013 sp. zn. OT/66/2013, za čo mu bol uložený výchovný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na 1 (jeden) rok, keď sa v určenej skúšobnej dobe osvedčil rozhodnutím zo dňa 10. februára 2015. Popritom mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 3 (tri) roky. Ďalším rozhodnutím súdu dňa 21. apríla 2014 bolo rozhodnuté o podmienenom upustení od výkonu zvyšku tohto trestu s určením skúšobnej doby na 2 (dva) roky. Priestupkov podľa platného Zákona o priestupkoch na inom úseku, než na úseku dopravy, sa nedopustil. Ako vodič motorového vozidla bol vo svojej minulosti riešený za porušenia predpisov na úseku cestnej premávky jedenkrát, za drobnejšie porušenie platného Zákona o cestnej premávke.

Ako vyplýva z preukázaných skutkových okolností, obžalovaný spôsobil obci Soblahov škodu na ich majetku, ktorú však podľa verbálneho vyjadrenia starostu tejto obce pred súdom obžalovaný nahradil tak, že poškodené zábradlie uviedol do stavu, ktorý je lepší ako bol v inkriminovanom čase. Matka

obžalovaného písomným vyjadrením uviedla, že sa správanie jej obžalovaného syna medzičasom výrazne zlepšilo, prestal požívať alkoholické nápoje, uvedomil si dôsledky svojho doterajšieho správania sa, zaujal iný, pozitívny postoj k životu, začal sa správať zodpovedne a zakladá si rodinu, čo uvádzal aj sám obžalovaný.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu (prečin) a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, prirážajúce okolnosti, pofahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu súd, so zreteľom aj na postoj obžalovaného k trestnej činnosti, ktorej spáchanie je mu podanou obžalobou kladené za vinu, keď svoju vinu od samého počiatku trestného stíhania plne doznáva, čo viedlo aj k pokusu trestnú vec riešiť odklonom - konaním o dohode o vine a treste, ktoré však úspešné nebolo, pretože obžalovaný neprijal prokurátorom navrhovaný trest zákazu činnosti v hornej polovici zákonnej sadzby, so zreteľom na obsah vyjadrenia poškodeného štatutárneho zástupcu obce, s prihliadnutím tiež na tvrdené skutočnosti matkou obžalovaného, samotný sebakritický postoj obžalovaného na hlavnom pojednávaní k ním spáchanej trestnej činnosti viedlo súd k záveru o trestnoprávny sankciách tak, že obžalovanému uložil namiesto trestu odňatia slobody alternatívny trest, t. j. primeraný peňažný trest vo výmere -800,- (osemsto) Eur, ktorý podľa vyjadrenia obžalovaného je schopný uhradiť. Obligatórne však sú musel obžalovanému ustanoviť pre prípad jeho úmyselného postoja vyhnúť sa zaplateniu tohto peňažného trestu primeraný náhradný trest odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov, ktorý by bol v prípade takejto skutočnosti ja obžalovanému nariadený osobitným rozhodnutím so zaradením na jeho výkon do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Je pravdou, že obžalovaný už za zhodnú trestnú činnosť bol v minulosti právoplatne odsúdený, avšak táto skutočnosť obžalovanému ako prirážajúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona nebola uznaná so zreteľom na platnú zásadu „non bis in idem“, t. j. nie dvakrát o tej istej skutočnosti“, pretože na túto bolo prihliadnuté pri určovaní trestnej výmery, pokiaľ ide o obžalovanému ukladaný ďalší trest, a to trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. Súd podľa § 61 odsek 1, odsek 2 aj odsek 3 Tr. zákona by mal obžalovanému uložiť takýto trest v hornej polovici zvýšenej trestnej sadzby, t. j. minimálne takýto trest vo výmere 5 rokov 6 mesiacov a 1 deň (pri základnej zákonnej sadzbe od 1 do 10 rokov). Súd však v prejednávanej prípad aj vzhľadom na zistený skutkový stav veci, postoj obžalovaného, nie negatívnu prognózu nápravy obžalovaného do budúcnosti a vykonané vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny v celom rozsahu považoval za dostatočné preto, aby u neho došlo analogicky k mimoriadnemu zníženiu tohto trestu (pri peňažnom treste takýto postup súd neaplikoval, bolo by to rovnako v rozpore s už uvedenou zásadou) ako pri konaní o dohode o vine a treste podľa § 39 odsek 4 Tr. zákona. Súd v tomto smere uvádza, že inštitút mimoriadneho zníženia je možné uplatniť aj vo vzťahu k trestu zákazu činnosti tak, ako vyplýva z obsahu ustanovenia § 39 Tr. zákona a prijaté vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny má obdobné účinky, ako uzatvorená dohoda o vine a treste. Je prijateľný preto postup súdu v takomto prípade, na mimoriadne zníženie aj trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, ktorý trest súd obžalovanému tiež ukladal, a to pod zákonom ustanovenú hranicu, t. j. pod dolnú hranicu hornej polovice zákonnej sadzby (5 rokov, 6 mesiacov a 1 deň). Súd obžalovanému uložil takýto trest na 45 (štyridsať mesiacov), ktorý je uložený medzi zníženou hranicou o 1/3 a hornou polovicou trestnej sadzby. Uvedené uložené trestnoprávne sankcie obžalovanému plne postačujú na dosiahnutie účelu trestu vyjadreného v zákonom ustanovení § 34 Tr. zákona.

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj adhézne konanie, t. j. konanie o náhrade škody, poškodená obec Soblahov prostredníctvom štatutárneho zástupcu - starosta nárok na náhradu škody ale neuplatňovala.

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať do 15 dní odo dňa jeho oznámenia (vyhlásenia) odvolanie prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie n e m ô ž e podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.